

for det Skridt, vi gjorde i 1894. Jeg behøver kun at minde om, hvorledes Alberti, sørgelig Thukommelse, optog et helt Møde og talte i 3 Timer i Træk for at trække Sagen i Langdrag, eller om nu afdøde J. K. Lauridsen, der holdt et langt Foredrag til hen imod Midnat, hvori han skildrede Forholdene paa Kamschatka og talte om de to Retninger, som fandtes i den ariske Race, den Stemning, som gribes af „Kinder røde og Øjne dunkelblaa“, og den, der mener, at der „immervæk“ ligger en „Snog under Planten“, og til Belysning af den første Stemning dvælede ved en Vise, der kunde faas til Købs i Københavns Sidegader, om den 58-aarige Madam Petersen, der blev myrdet af en Bondekarl i Gamborg Sogn efter at have staaet i Forhold til ham i mange Aar. Saadan traadte man op i Tinget, og saadan behandlede man det Flertal, der vilde gaa til en midlertidig Ordning.

Nu siger det ærede Medlem, at i Fjor, da jeg var Minister, gik jeg dog med til at anbefale en midlertidig Valgkredsordning. Det ærede Medlem fra Æbeltoft, som var Konseilspræsident i det Ministerium, af hvilket jeg havde den Ære at være Medlem, har nu gjort Rede for, hvad jeg ved tidligere Lejlighed har fremhævet, at Betingelsen for, at det Ministerium, hvoraf jeg var Medlem, kunde gaa til en midlertidig Valgkredsordning, var, at alle Partier kunde enes derom. Det viste sig imidlertid umuligt. Hverken i dette eller i det andet Ting kunde man faa alle Partier med dertil, og jeg skal kun gøre opmærksom paa, at jeg har ikke forelagt Forslag til en midlertidig Ordning, lige saa lidt som den Konseilspræsident, der stod i Spidsen for det Ministerium, hvoraf jeg havde den Ære at være Medlem, har gjort det. Da det blev klart for Regeringen, at den ikke kunde faa Tilslutning fra de forskellige Partier, tog vi Spørgsmaalet om en Grundlovsændring op og ønskede at gaa Grundlovsændringens Vej. Den Vej tror jeg ikke er ufarbar, men det mener det ærede Medlem, at den er. Jeg forsikrer det ærede Medlem, at en midlertidig Ordning er mindre ufarbar end Grundlovsændringens Vej.

Det ærede Medlem har bebrejdet de tidligere Regeringer, at de ikke kunde

gennemføre en Grundlovsændring; han bebrejdede dem, at de vare for svage, og at de ikke udtalte sig klart og bestemt om de kongevalgte Medlemmers Opløsning. Nu er det ærede Medlem saa heldig, at han har en stærk og mandig Regering, en Regering, der ikke lader nogen i Tvivl om, hvad dens Standpunkt er med Hensyn til de kongevalgtes Opløselighed, og saa forekommer det mig, at det ærede Medlem skulde følge os, saa meget mere, som det er i fuldstændig Overensstemmelse med det Program, hvorpaa Regeringen staar. Regeringen har været med til at udstede et Program, hvori der staar, at der er kun en af to Veje at gaa: Enten en Opfyldelse af Grundlovens nuværende Bestemmelse eller en Grundlovsændring.

Naar det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds ikke kan faa sin Villie, bliver han vred. Det er da interessant at iagttage baade hans Gestus og hans vældige Udfald mod anderledes tænkende, de vældige Udtryk, han bruger om dem, der „er løbet fra deres Anskuelse og Overbevisning“ og meget, meget andet. Det fremkalder i min Erindring en historisk Episode. Der var en Gang et meget krigersk Folkefærd, der fra Nord drog igennem Europa, helt ned til Italien, og førte Skræk og Rædsel med sig alle Vegne, ikke alene paa Grund af deres Dygtighed i at føre Vaaben, men ogsaa, fordi de opløftede vilde Skraal og Hyl for at forfærde deres Modstandere. Denne krigerske Horde kaldtes Cimbrerne, og vi have bevare Mindet om dem i Udtrykket: de cimbriske Hyl. Nu siger Traditionen, at Cimbrerne kom her oppe fra Danmark, og naar jeg ser paa det ærede Medlem, antager jeg, at han stammer i lige Linie ned fra de gamle Cimbrer, og at han mener, at denne Krigslist med at istemme vilde Brøl, der var god for saa mange Aarhundreder siden, kan tages op igen. Han tror, at han kan skræmme os alle med de Hyl, han bruger, og med al den Voldsomhed, hvormed han farer frem. Jeg forsikrer det ærede Medlem, at paa mig gør det ikke det fjerneste Indtryk, vi ere snart saa vante til det, at det preller af. Naar det ærede Medlem tror, det kan gøre Virkning, maa han ikke bruge det